

313/12

MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

Warszawa, dnia 12 czerwca 2012 r.

DUS-0700/241/EW/12

Pan

Michał Seweryński

**Przewodniczący Komisji Praw
Człowieka, Praworządności i
Petycji**

Senat RP

Szanowny Panie Przewodniczący,

W związku z wystąpieniem Pana Przewodniczącego z dnia 30 maja 2012 r., znak: BPS/KPCPP-133-01-P8-03/12, dotyczącym petycji wniesionej przez panią Zofię Ś. w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej, mającej na celu zniesienie obowiązku opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych emerytur i rent, pragnę uprzejmie przedstawić, co następuje:

Zgodnie z ustawą z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012, 361 jt., z późn. zm.) opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych podlegają wszystkie dochody osiągnięte przez podatników. Pierwszym - według kolejności wymienienia w przepisach powyższej ustawy - źródłem przychodów jest stosunek pracy i stosunki pokrewne oraz świadczenia przysługujące osobom, które zakończyły aktywność zawodową, takie jak emerytura czy renta.

Podatki, w tym również podatki dochodowe od osób fizycznych stanowią jedno z głównych źródeł dochodów publicznych, określonych ustawą z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240, z późn. zm.), a więc stanowią ważne źródło finansowania wydatków publicznych. O skali braku równowagi w budżecie państwa,

informuje zarówno deficyt budżetowy na dany rok, jak i wielkość dochodów i wydatków, które są określone ustawą budżetową. Stąd też, ze względu na fakt, że za sporządzenie projektu ustawy budżetowej, przedstawiającej prognozowane przyszłe dochody i wydatki budżetu państwa odpowiedzialny jest Minister Finansów, uważam, że inicjatywy i petycje ograniczające wielkość dochodów budżetu państwa, np. poprzez wyłączenie z opodatkowania pewnych grup dochodów, powinny być w pierwszej kolejności kierowane o zajęcie stanowiska, do Ministra Finansów.

Ze swej strony, pragnę podkreślić, że wszelkie zmiany podatkowe, z uwagi na konieczność zapewnienia stabilności budżetowej, muszą być poprzedzone dyskusją i szczegółową analizą związanych z nimi kosztów i spodziewanych korzyści w zakresie sektora finansów publicznych. Wyłączenie stosowania przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych do dochodów z tytułu świadczeń emerytalnych doprowadziłoby niewątpliwie do zmniejszenia dochodów budżetu państwa. Konsekwencją tego byłaby konieczność zmniejszenia również wydatków budżetu państwa, obejmujących między innymi wydatki na ochronę zdrowia, opiekę społeczną czy ubezpieczenia społeczne.

Dodatkowo, składki opłacane na ubezpieczenia społeczne, w tym na ubezpieczenia emerytalne i rentowe nie podlegają opodatkowaniu. Zgodnie bowiem z art. 26 ust. 1 pkt 2 powołanej ustawy z dnia 26 lipca 1991 r., składki – określone w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887, z późn. zm.) – zapłacone w roku podatkowym bezpośrednio na własne ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe oraz wypadkowe podatnika oraz osób z nim współpracujących, albo potrącone w roku podatkowym przez płatnika ze środków podatnika, podlegają odliczeniu od dochodu, który stanowi podstawę opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych. Tak więc ta część dochodu, np. ze stosunku pracy, która jest odprowadzona na składki na ubezpieczenia społeczne, nie podlega opodatkowaniu. Skoro zatem kwoty składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe nie podlegają opodatkowaniu, uzasadnione i sprawiedliwe społecznie jest, aby podlegały opodatkowaniu świadczenia będące następstwem tych składek, czyli emerytury i renty.

MINISTER
z up. PODSEKRETAJ CZ STANU
Marek Bucior